

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 14.517 van 28 juli 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 13 mei 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 juni 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juli 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. HENRIKSEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:

“U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn van Mala Arab, Zakho district, Dohuk provincie, en een Armeens christen te zijn. Uw ouders zouden uit Turkije afkomstig zijn. U zou in 1974 met (Y.) X gehuwd zijn. U zou samen met hem drie kinderen hebben, namelijk X, X (X) en X. Uw kinderen zouden bij u thuis door de priester van Zakho gedoopt zijn. Behalve jullie zouden er nog vier andere huizen met Armeniërs in Mala Arab zijn. U zou uw kinderen verboden hebben naar school te gaan zodat zij niet door de Koerden konden worden geslagen. U zou uw huis nooit verlaten hebben. In 2001 zou u in uw huis aangevallen zijn door onbekenden die het gemunt hadden op de juwelen van uw schoondochter, de vrouw van X. U zou opgenomen zijn in het ziekenhuis van Zakho. Uw man zou herder zijn geweest maar toen hij op zijn beurt in 2001 werd aangevallen door onbekenden zou hij problemen aan het hoofd gekregen hebben waarna ook hij binnenshuis bleef. De oudste zoon Thomas zou de kudde sindsdien gehoed hebben. Op 29 december 2007 zou Thomas door een Koerdische

vriend dood zijn aangetroffen bij zijn kudde. X, een Koerdische vriend van X, zou de Armeense priester in Zakho zijn gaan halen om de begrafenis van Thomas op 30 december 2007 te leiden. X zou jullie aangeraden hebben het land te verlaten aangezien het te gevaarlijk voor jullie zou zijn geworden. Toen gans het gezin, uw echtgenoot, dochter Tamarra, zoon Sanvel en diens echtgenote en twee kinderen op 2 januari 2008 Mala Arab hadden verlaten, zouden er geen Armeniërs meer woonachtig zijn geweest in Mala Arab. Vanuit Istanbul zouden uw echtgenoot, Tamarra en uzelf aan boord van een vrachtwagen zijn gegaan, maar uw zoon en zijn gezin zouden op dat moment niet mee zijn kunnen reizen. Er zou u beloofd zijn dat u uw zoon hier in België zou zien maar tot op heden bent u zijn spoor bijster. Op 15 januari 2008 zouden jullie in België zijn aangekomen en dezelfde dag nog heeft u hier asiel aangevraagd."

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., nr. 43.027, 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., nr. 173.197, 5 juli 2007). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"Er dient na het gehoor op het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de Conventie van Genève en wel om volgende redenen.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u geen enkel begin van bewijs kan neerleggen omtrent uw identiteit of nationaliteit. Verder kan u geen enkel reisbescheiden voorleggen en bewijst u uw reisweg niet: u toont niet aan wanneer u uw land verlaten heeft, noch wanneer u in België aankwam. Tenslotte legde u ook geen enkel document of ander bewijsstuk neer dat uw vluchtrelaas ondersteunt.

Vervolgens dient er te worden vastgesteld dat u uw recent vertrek uit Mala Arab, Iraaks - Koerdistan, niet aannemelijk gemaakt hebt. U blijft heel vaag over de structuur van het dorp, de inwoners, over gans het sociale gebeuren aldaar. Zo beweert u heel vaag te moeten blijven over de gebouwen die er zich in het centrum van het dorp bevinden aangezien u uw huis niet verliet (gehoorverslag CGVS herconvocatie, pp. 5 en 8). Het gegeven dat u gedurende uw hele leven nooit zou zijn buitengekomen en nooit naar het dorpscentrum zou zijn geweest kan gezien uw verklaring geboren en getogen te zijn geweest in Mala Arab totaal niet overtuigen. U kunt vervolgens niet specificeren naar welke winkeltjes uw zoon Thomas ging en voegt er nog aan toe niet te weten welke winkels zich in Mala Arab bevinden daar u nooit zelf boodschappen zou hebben gedaan (gehoorverslag CGVS, p. 3; gehoorverslag CGVS herconvocatie, p. 4). Ook dit gegeven kan gezien de eerder gemaakte observatie niet overtuigen. Daarenboven kan er toch van worden uitgegaan dat u met uw zoon over de boodschappen die gedaan moesten worden zou hebben gesproken. Voorts beweert u zelfs het Iraakse geld niet te kennen (gehoorverslag CGVS, p. 3). Tijdens het interview in kader van uw herconvocatie kan u wel spontaan aangeven dat er groene, rode, blauwe en grijze biljetten circuleren, maar dat u niet weet welke de waarde hiervan is. U vergoelijkt zulks door te stellen dat het uw zoon was die het geld beheerde (gehoorverslag CGVS herconvocatie, pp. 4 en 5). Het is

echter weinig geloofwaardig dat een huisvrouw de waarde van geld niet weet terwijl ze wel een huishouden moet runnen. Het is ook weinig geloofwaardig dat Thomas zonder enige schoolopleiding op eigen houtje geleerd heeft hoe hij moet rekenen en hoe met geld om te gaan (gehoorverslag CGVS herconvocatie, p. 6). Voorts is het ook zeer opmerkelijk dat u het antwoord schuldig moet blijven op de vraag hoeveel families er ongeveer in Mala Arab zijn (gehoorverslag CGVS herconvocatie, p. 6). In dit kader dient aangestipt dat u tijdens het eerste interview op het Commissariaat-generaal verklaarde dat het dorp niet zo groot is (gehoorverslag CGVS, p. 3), maar tijdens de herconvocatie dan weer beweert dat het een groot dorp is waardoor u het aantal families niet kent (gehoorverslag CGVS herconvocatie, pp. 5 en 6). U met deze discrepantie geconfronteerd blijft bij uw verklaringen dat het dorp groot is, maar dat u niet meer weet wat u zegt (gehoorverslag CGVS herconvocatie, p.6). Deze uitleg kan niet overtuigen daar de omvang van uw dorp geen detail is.

Voorts dient opgemerkt dat het, zoals reeds eerder opgemerkt, ongeloofwaardig is dat u nooit uw huis verlaten zou hebben en dus ook geen contact had met andere christelijke gemeenschappen in Mala Arab en u dus ook niet weet of de Syriani christenen een kerk hebben in Mala Arab (gehoorverslag CGVS, pp. 3, 8 - 9). Het argument dat u opwerpt, namelijk dat ieder zich bezighoudt met zijn huishouden (gehoorverslag CGVS, p.8), is absoluut geen afdoende verklaring. Het feit dat u het ook niet nodig achtte om met hen in contact te komen omdat u uw eigen Armeense gemeenschap om zich heen had (gehoorverslag CGVS herconvocatie, p. 6), is ook geen afdoende argument aangezien u eerder hebt meegedeeld dat jullie het laatste overgebleven Armeens gezin waren aangezien de anderen gestorven waren (gehoorverslag CGVS, p. 5 en gehoorverslag CGVS herconvocatie, p. 5).

Ook dient aangestipt dat u de naam van het ziekenhuis, waar u in 2001 in Zakho zou zijn opgenomen, niet kan preciseren (gehoorverslag CGVS, p. 6 en gehoorverslag CGVS herconvocatie, pp. 5 en 6). Het feit dat u enkel Koerdisch kan is voor deze lacune geen afdoende verklaring (gehoorverslag CGVS herconvocatie, p. 6). U kan ook geen enkel document neerleggen ter staving van de door u beweerde behandeling in dit ziekenhuis (gehoorverslag CGVS, pp. 6 - 7).

Verder is het feit dat u uw kinderen nooit naar school zou hebben laten gaan omdat u niet wilde dat zij door de Koerden zouden worden lastiggevallen (gehoorverslag CGVS, p. 3) een zeer bevreemdende maatregel aangezien dit geen absolute garantie kan bieden temeer uzelf aangeeft dat u in 2001 thuis werd aangevallen (gehoorverslag CGVS, p. 6). Daarenboven dient in dit kader aangestipt dat uw zoon S. wel een uiterst betrouwbare Koerdische vriend, D. genaamd, had die zelfs voor jullie de Armeense priester in Zakho zou zijn gaan halen voor de begrafenis van Thomas (gehoorverslag CGVS, p. 7 en gehoorverslag CGVS herconvocatie, p. 2). Er kan zelfs over hem gezegd worden dat hij een kind aan huis was aangezien hij de priester kent door zijn aanwezigheid op Armeense feestelijkheden (gehoorverslag CGVS, p. 8). U verklaart dat uw zoon en Daoud samen waren opgegroeid en echte vrienden waren (gehoorverslag CGVS herconvocatie, p. 2). Het was ook Daoud die zou hebben voorgesteld het land te verlaten om jullie leven in veiligheid te brengen (gehoorverslag CGVS, p. 8).

Daarnaast is het ook weinig geloofwaardig dat u nooit in contact stond met de Koerden en dus niet weet op welke wijze ze leven (gehoorverslag CGVS herconvocatie, p. 6) aangezien u zelf aangeeft altijd thuis Koerdisch te spreken en ook tegen de Armeense priester Kurmanji te spreken aangezien u maar over een beperkte taalkennis van het Armeens beschikt omwille van het feit dat u onder de Koerden leeft (gehoorverslag CGVS, pp. 2 - 3 en 6). Gezien u uw hele leven hier beweert gewoond te hebben en de Koerden deel uitmaken van Mala Arab is uw gebrek aan kennis niet aanvaardbaar.

Omwille van bovenstaande vaststellingen, namelijk onaanvaardbare hiaten in uw kennis over uw dorp Mala Arab waar u circa vijftig jaar zou hebben geleefd, kan er geen geloof worden gehecht aan uw bewering pas op 2 januari 2008 uit Mala Arab te zijn vertrokken. Voorts kunt u uw bewering dat uw zoon Thomas op 29 december 2007 zou zijn overleden niet staven. Zo kan u geen overlijdensakte neerleggen terwijl u wel nog na de dood van Thomas en vóór uw vertrek naar het buitenland bij de mukhtar Oussef langsgeweest bent om zijn raad te vragen (gehoorverslag CGVS herconvocatie, pp. 3, 5 en 7). De mukhtar is de persoon bij uitstek die u dit document zou hebben kunnen

meegeven. U hiernaar gepeild verklaart dat de mukhtar u verteld had dat hij niets voor u kon doen en hij jullie aanraade te vertrekken (gehoorverslag CGVS herconvocatie, p. 7). Dit is echter geen afdoende reden en het niet laten registreren van de dood van uw zoon Thomas is een weinig logisch feit en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u opgegeven feiten. In de marge dient er nog te worden aangestipt dat er zich een discrepantie voordoet in uw verklaringen met betrekking tot de persoon die de priester in Zakho was gaan halen om de begrafenis van Thomas te leiden. Zo hebt u tijdens het eerste gehoor op het Commissariaat-generaal verklaart dat u denkt dat de vriend van Sanvel, namelijk Daoud, hem is gaan halen (gehoorverslag CGVS, p. 7), terwijl u tijdens de herconvocatie beweert dat zowel Sanvel als Daoud de priester in Zakho zijn gaan halen (gehoorverslag CGVS herconvocatie, p. 7). Als u met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd wordt, beargumenteert u dit door te stellen dat u zich niet meer veel zaken herinnert (gehoorverslag CGVS herconvocatie, p. 7).

In het licht van bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat er geen verder geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas. Gelet op bovenstaande vaststellingen bent u er niet in geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

Uit een analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Noord-Irak geen reëel risico van ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat. Zoals blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan u een kopie in het administratief dossier aantreft, is de situatie op dit ogenblik niet van die aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Tot slot dient er te worden opgemerkt dat er in hoofde van uw echtgenoot, (Y.) Ohanes Issa (OV 6.250.555), ook een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen werd."

4.1. Verzoekster legt geen bewijs voor omtrent haar identiteit, nationaliteit, reisweg of vluchtrelaas, doch wijst erop dat het voorleggen van voormelde documenten geen vereiste is om erkend te worden als vluchteling. Uit het feitenrelaas zou blijken dat zij terecht vreesde voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Haar vrees was zo intens dat zij gefixeerd was op het ontvluchten van haar land en het vergaren van documenten op dat ogenblik bijzaak was. Zij stelt dat, indien zij rustig had nagegaan wat de vereisten zijn om erkend te worden als vluchteling in het buitenland, dit eerder zou aantonen dat zij geen gegronde vrees had. Het bekomen van een overlijdensakte van haar oudste zoon Thomas was op dat ogenblik het minste van haar zorgen. Doordat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS) laat uitschijnen dat het voorleggen van documenten een vereiste is om te kunnen besluiten tot een gegronde vrees voor vervolging, heeft het volgens verzoekster een fout gemaakt bij de beoordeling van de asielaanvraag en mogelijks onterecht, of alleszins op basis van foute argumenten, besloten dat er in haar hoofde geen gegronde vrees bestaat voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Aangaande haar gebrekkige kennis met betrekking tot het dorp, stelt verzoekster dat zij hiervoor een aannemelijke uitleg heeft, namelijk dat zij nooit buiten is geweest en nooit in het dorpscentrum kwam. Het CGVS zou zonder enige nadere motivering stellen dat deze uitleg niet kan overtuigen en uiterst summier en fragmentarisch haar uitleg trachten te weerleggen. Door de uitlating dat het niet geloofwaardig is dat Thomas zonder enige opleiding heeft geleerd hoe hij moest rekenen en met geld omgaan, laat het CGVS volgens verzoekster uitschijnen dat zij het geld zou hebben beheerd en naar de winkels zou zijn gegaan aangezien zij het huishouden zou doen. Hierbij zou het CGVS over het hoofd zien dat verzoekster zelf evenmin naar school is geweest en niet kan lezen en schrijven, zodat de motivering weinig coherent is. Doordat het CGVS geen geloof hecht aan haar vluchtrelaas ingevolge beweerde hiaten in de kennis van het dorp, terwijl zij hiervoor een aannemelijke uitleg geeft, heeft het CGVS een fout gemaakt bij de beoordeling van de asielaanvraag en

mogelijks onterecht, of alleszins op basis van foute argumenten, besloten dat er in haar hoofde geen gegronde vrees bestaat voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Verzoekster betoogt dat zij de laatste jaren gebukt ging onder een ernstige vrees voor haar leven en dat zij op korte tijd haar land van herkomst heeft moeten verlaten en haar zoon Thomas moest afstaan. Zij heeft niets meer vernomen van haar andere zoon, Sanvel, en diens echtgenote. Daarenboven leeft zij in een ondraaglijke onzekerheid en heeft zij in België een hospitalisatie ondergaan die haar heeft verzwakt. Indien er tegenstrijdigheden zouden bestaan, zouden deze door voormelde omstandigheden worden verklaard. Doordat het CGVS meent te kunnen besluiten tot een aantal tegenstrijdigheden terwijl deze tegenstrijdigheden perfect kunnen worden verklaard, heeft het volgens verzoekster een fout gemaakt bij de beoordeling van de asielaanvraag.

Verzoekster meent dat zij valt onder de definitie van vluchteling zoals omschreven in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoekster geen documenten voorlegt die toelaten haar identiteit, nationaliteit of reisweg te controleren en evenmin enig begin van bewijs voorlegt om haar vluchtrelaas te staven, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor haar geloofwaardigheid.

Verzoeksters verklaring dat zij nooit buitenkwam, nooit naar het dorpscentrum ging en het geld niet beheerde kan niet worden aanvaard aangezien haar echtgenoot verklaarde dat verzoekster thuis het geld beheerde, eten kocht met het geld dat zij van Thomas kreeg en soms meeding met Thomas om de etenswaren te kopen (administratief dossier, stuk 5, p. 6, 8). Tevens verklaarde verzoekster dat zij Koerdisch sprak omdat zij onder de Koerden leefden (administratief dossier, stuk 9, p.2-3) en verliet zij volgens haar verklaringen minstens het huis om te trouwen, naar het ziekenhuis te gaan, naar de Mukhtar te gaan en haar zoon te begraven (administratief dossier, stuk 6, p.3; stuk 9, p.5-8). Derhalve is het, te meer daar verzoekster hier gedurende ongeveer 50 jaar zou hebben gewoond, niet aannemelijk dat zij nooit buiten zou zijn geweest.

Van verzoekster, die gedurende haar hele leven in Mala Arab zou hebben gewoond, kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij een antwoord kon formuleren op de gestelde elementaire kennisvragen aangaande (i) de gebouwen die zich in het centrum van het dorp bevinden (ii) de winkels waar haar zoon Thomas naartoe ging (iii) de winkels die zich in Mala Arab bevinden, in acht genomen dat haar echtgenoot verklaarde dat zij soms etenswaren kocht en dat ervan kan worden uitgegaan dat zij met haar zoon zou hebben gesproken over de boodschappen die gedaan moesten worden (iv) het Iraakse geld, gelet op het feit dat zij het huishouden moest runnen (v) de vraag hoeveel families er ongeveer zijn in Mala Arab (vi) de grootte van het dorp, hetgeen des te meer klemt daar verzoekster aanvankelijk verklaarde dat het dorp niet zo groot is, doch later aangaf dat het een groot dorp is waardoor zij het aantal families niet kent (vii) of er al dan niet een kerk is van de Syriani christenen in Mala Arab (viii) de naam van het ziekenhuis in Zakho waar zij zou zijn opgenomen (ix) de levenswijze van de Koerden.

De Raad stelt vast dat verzoekster niet weet in welk district, noch in welke provincie, haar dorp lag (administratief dossier, stuk 16, verklaring, nr. 9).

Verzoekster legde tegenstrijdige verklaringen af betreffende de andere Armeniërs in haar dorp. Aanvankelijk verklaarde zij dat er vier tot vijf gezinnen zijn, waarbij zij bovendien enkele namen kon noemen (administratief dossier, stuk 9, p.3). Even verder gaf zij aan dat alle Armeense families in Mala Arab dood waren (*ibid.*, p.5). Tijdens het tweede gehoor bij het CGVS verklaarde zij dat zij geen contact had met de andere christenen omdat zij enkel contact had met de Armeniërs en stelde zij: *“We hadden die Armeniërs rond ons wat zouden we gaan doen bij die anderen”* (administratief dossier, stuk 6, p.6).

Verzoekster heeft tevens tegenstrijdige verklaringen afgelegd aangaande de vraag of er al dan niet een kerk was in hun dorp, daar waar zij tijdens het eerste gehoor bij het CGVS verklaarde dat er geen kerk was in hun dorp (administratief dossier, stuk 9, p.3), terwijl zij tijdens het

tweede gehoor bij het CGVS verklaarde dat er een Armeense kerk was, maar zij niet gingen omdat ze schrik hadden (administratief dossier, stuk 6, p.3).

Gelet op het voormelde, kan er geen geloof worden gehecht aan verzoeksters beweerde afkomst uit Mala Arab, noch aan de problemen die zich daar hebben voorgedaan.

Ten overvloede dient te worden opgemerkt dat verzoekster nog een aantal tegenstrijdige verklaringen aflegde, dewelke haar geloofwaardigheid volledig ondermijnen.

Zo verklaarde zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat haar zoon voor haar medicatie ging halen in Zakho maar zij er zelf nog nooit was geweest (administratief dossier, stuk 16, verklaring, nr.9), terwijl zij bij het CGVS verklaarde dat zij na de beweerde aanslag op haar persoon gedurende vijf dagen in het ziekenhuis van Zakho werd opgenomen. Dit klemt des te meer daar verzoekster de naam van dit ziekenhuis niet kent (administratief dossier, stuk 6, p.5-6).

Verzoekster verklaarde tevens aanvankelijk dat hun dorpsgenoot, Daoud, zich op het moment van de moord op haar zoon ook op de weilanden bevond, alles heeft gezien en het aan hen heeft doorverteld (administratief dossier, stuk 16, p.2), daar waar zij bij het CGVS aangaf dat er geen getuigen waren van de moord op haar zoon (administratief dossier, stuk 9, p.7).

Verzoekster legde bovendien tegenstrijdige verklaringen af betreffende Daoud. In de vragenlijst stelde zij dat deze christen was (administratief dossier, stuk 16, p.2), terwijl zij bij het CGVS verklaarde dat hij moslim was, hetgeen des te meer klemt daar verzoekster tevens verklaarde dat haar zoon bevriend was en samen opgroeide met deze persoon (administratief dossier, stuk 6, p.2).

Verzoekster verklaarde tijdens het eerste gehoor bij het CGVS dat de begraafplaats waar haar zoon zou zijn begraven en tevens haar ouders en schoonouders begraven zouden liggen, geen gemengde begraafplaats voor christenen was, doch enkel voor Armeniërs (administratief dossier, stuk 9, p.8), terwijl zij tijdens het tweede gehoor bij het CGVS verklaarde dat er daar, naast Armeniërs, ook Syriani (Arameeërs) begraven werden (administratief dossier, stuk 6, p.2).

Verzoeksters verklaring dat eventuele tegenstrijdigheden te wijten zouden zijn aan de gebeurtenissen, de onzekerheid of haar hospitalisatie die haar heeft verzwakt, kan, de aard van deze tegenstrijdigheden in acht genomen, niet worden aanvaard aangezien de door haar ingeroepen feiten dermate bepalend zijn voor iemands leven dat zij geacht kunnen worden in het geheugen gegrift te staan, zodat van verzoekster kan worden verwacht dat zij deze achteraf coherent en gedetailleerd kan weergeven.

Bij arrest nr. 14.516 van 28 juli 2008 van de Raad werd geoordeeld dat verzoeksters echtgenoot zijn afkomst uit Mala Arab niet aannemelijk maakte, hetgeen tevens afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van verzoeksters voorgehouden afkomst.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

5.1. Verzoekster stelt dat zij, rekening houdend met de feiten die zich in het land van herkomst hebben voorgedaan, een reëel risico loopt om te worden gefolterd of onmenselijk of vernederend te worden behandeld of bestraft. Zij vraagt om haar de subsidiaire bescherming toe te kennen overeenkomstig artikel 48/4, §2, c van de voormelde wet van 15 december 1980.

5.2. In acht genomen dat verzoekster haar afkomst uit Mala Arab niet aannemelijk maakt, kan evenmin worden aangenomen dat zij aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de voormelde wet van 15 december 1980. Derhalve kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend aan verzoekster.

